

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VI. Ecce breves anni transeunt, & semitam, per quam non revertar,
ambulo. Job. 16. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

re rem sibi inexpertam. Non erat Christo revera imposita patiendi necessitas, prout illam tibi imponit corruptio naturæ. Ejus arbitrio permittitur, frui, si velit, quocunque genere honorum. Ipse tamen, ut tibi exemplo præiret, *Proposito sibi gaudio*, illud respuit, & loco divitiarum, quas tantâ copiâ poterat possidere, elegit paupertatem, loco voluptatum elegit dolorem, loco honorum elegit contemptum, & hoc est, quod dicitur: *Sustinuit Crucem*. Imaginare tibi vitam Redemptoris tui unam fuisse Crucem continuam, cui ipsum affigebant tres illi crudeles carnifices Paupertas, Dolor, & contemptus. Tres isti adhaeserunt illi comites in natiuitate, in vitâ, in morte. Tu è contratio tantopere illos refugis? Oportet agere ad modum Christi, & magno animo illis occurrere, à quibus abesse non potes: *Ad certamen currere*.

6. Considera, cur dicatur, cum amplecteretur hanc Crucem, nominatim contempnissè confusionem. Certum est eum contempnissè mala cætera gravissimâ. Contempnit frigus, contempnit somnum, funes, flagra: at non in his, sed in contemnendâ confusione maxima fuit difficultas. Proinde si-

cur fatis est, ut nôris à Davide superatos Philistæorum exercitus, dicere, ab illo superatû gigantem, ita ut innotescat Christum facillè superâsse tot mala alia. dicere sufficit ab illo victam confusionem, præsertim tantam, quanta fuit illa Christi. Oportet igitur te quoque contra hanc fortius armari. Multum conducet ad obsequium DEI superare paupertatem, multum conferet vincere dolorem, sed præ omnibus esse tibi debet victoria contemptus.

7. Considera non dici, Christum superâsse contemptum, sed contempnissè; *Confusione contempnâ*. Quia hic est modus facillè illum superandi, si contemnas. Id quod te facit tantopere formidare parum confusionis, est nimia æstimatio, quam habes de judicijs hominum. Quid refert, quid de te populus loquatur? vera æstimatio illa est, quæ de te in Paradiso habetur inrer Angelos, & Archangelos, ad ipsum solium Augustissimæ Trinitatis. Hanc igitur spectare convenit. Illa hominum vana est, instabilis, iniqua, fallax, brevis, sine illam, qualiscunque sit. Verbo, hoc est facillè superare confusionem, non æstimare. *Spernere, sperni*.

VI.

Ecce breves anni transeunt, Et semitam, per quam non revertar, ambulo. Job. 16. 23.

Considera annos transire celetiter, & ut verum esse cognoscas, retro flexis oculis eos specta, qui jam transierunt. O quam breves videntur tales erunt etiam illi, qui restant. quid igitur dicam, quòd tam exiguam curam

curā geras pro cælo merita cumulādi ; *Breves anni transeunt*, & tu tantum in-
de tribuis somno? *Breves anni transeunt*: & nihilominus tantum vanitati
concedis? *Breves anni transeunt*: &
tantum vitijs indulges? Ah! quæ hæc
stultitia ineffabilis? *Mane semina se-
mentinum Eccl. 11. 6.* Consurge tem-
pestivè, ut ores, ut psallas, ut studeas,
ut agas aliquid ad utilitatem proxi-
mi; tantum enim boni in æternitate
colliges, quantum in tempore semina-
veris.

2. Considera tempus non tantum
esse breve, sed irrevocabile, adeò, ut
quidquid ejus perdis in præsens, per-
ditum sit semper: non redit, non reci-
pitur, & instar aquæ, quæ aliquando
suo alveo decurrit, non revertitur am-
plius. & tu tamen tam exiguum illi
pretium ponis? In morte agnosces, quis
dolor futurus sit illud permisisse
frustra dilabi. O quomodo tunc suspi-
rabis non duntaxat illos annos, quos
nunc negligis, sed eas horas, eas minu-
tias, ea momenta, & minimas tempori-
s particulas, quas modò pudet æsti-
mare, ne non tam amans quàm parcus
videaris. Et tamè quid ait Dominus de
hoc loquens? *Particula boni domi non te*

pretereat. Eccl. 14. 14. Ecce num pre-
tiosum sit tempus. Tu effluere illud
finis ad instar aquæ; & ille præcipit, ut
in pretio habeas ad instar auri, ut æsti-
mes etiam minutas particulas. Nec
est quod miteris. Singula temporis mi-
nutiæ, si rite negotieris, majus lucrum
asserre possunt, quàm sit maxima
mundi Monarchia.

3. Considera, quid non faceret u-
nus damnatorum, si magno DEI bene-
ficio denuo suscitatus à capite ordiri
posset vitæ cursum. Credisne tam
sæcorderem fore in usu temporis à DEO
sibi concessi? O quàm ille laboraret,
quàm fatigaret se ipsum, quàm solici-
tè caveret, ne vel punctum temporis
periret utilitati animæ suæ? Id verò
illi non conceditur, quid igitur fiet, si
tunc primum æstimare tempus cape-
ris, cum illud recuperari non potest?
Dic ergo sæpe intra te ipsum cum bea-
to Job. *Semitam, per quam non rever-
tar, ambulo.* Semita est vita hominis,
quæ non nisi semel calcatur, qui novit
uti occasione opportunâ ditandi se i-
psùm, & faciendi profectum, beatus
est; qui hanc negligit, æternum redire
non potest ad corrigendum errorem.

VII.

S. Romualdus.

*Si Spiritu vivimus, Spiritu & ambulemus, non efficiamur inania glo-
ria cupidi, invicem provocantes, invicem invidentes. Gal. 5. 25.*

1. Considera, quemadmodum cor-
pus tuum, in omni actione suâ mo-
vetur ab animâ, ita animam quodq; tuam
in omni actione suâ movendam à Spi-
ritu